

[Udenrigsministeren.]

der tjener til at udbygge vort videre EFTA-marked. Jeg er enig med de ærede ordførere i, at den engelske særtold vil komme til at indtage en central rolle i vores debatter. Jeg skal ikke kunne udtale mig om med hvilket resultat.

Der er blevet gjort nogle enkelte bemærkninger om kyllingeeksporten til Storbritannien. Jeg kan sige, at herom fortsætter vi forhandlingerne med englænderne; heller ikke her kan jeg sige, med hvilket resultat disse forhandlinger sluttet.

Desuden er der af det ærede medlem hr. Baunsgaard blevet gjort en bemærkning om Kennedyrunden. Det ærede medlem ville gerne vide, hvorledes den danske regerings stilling var hertil, specielt med hensyn til landbrugsvarernes indpasning i Kennedyrunden, og det ærede medlem sagde, det er ikke nok med, at vi her deklarerer gode håb og ønsker, det har vi alle. Det er jeg enig i.

Forholdet med hensyn til landbrugsvarerne i Kennedyrunden var det, at de forskellige lande skulle afgive tilbud inden den 16. september. Så kom krisen i fællesmarkedet, som gjorde det umuligt for fællesmarkedet at kunne forhandle indbyrdes om de tilbud, det skulle afgive, og derfor blev det klart, at de ikke kunne afgives. Vi regnede så med, at hele diskussionen omkring dette spørgsmål ville blive udsat, til fællesmarkedet havde overvundet sin krise. Fra amerikansk side mente man imidlertid, at dette ville kunne betyde en sådan forsinkelse af Kennedyrundeforhandlingerne, at hele runden derved blev bragt i fare, og man pressede derfor på for at fremkalde tilbud inden den 16. september i hvert fald for visse områder inden for landbrugssektoren. Danmark fremsatte sine tilbud, som en lang række andre lande gjorde det, men ikke for det, der er hovedvarerne i samhandelen med fællesmarkedet. Herom forhandler vi stadig med landbrugets organisationer, og vi er ikke enige med dem om, hvilket tilbud Danmark skal afgive.

Jeg er derimod enig med det ærede medlem i, at her må man ikke lade sig forlede til at fastholde eller stagnere i visse principper, som i virkeligheden er forældede. Her må man forsøge at finde frem til en

ordning, som er GATT-medholdelig, som vi kan anvende fremover, ellers risikerer vi, at vi bliver en anstødssten i GATT-forhandlingerne, i Kennedyrundeforhandlingerne, om de for os væsentlige landbrugsvarer, og selv risikerer vi altså derved at komme til at gå imod vore egne reelle interesser. Men vi er som sagt ikke færdige med drøftelserne, og vi har derfor meddelt i Kennedyrunden, at vi vil fortsætte de interne drøftelser i Danmark og fremsætte tilbud, så snart de er overstået, og i hvert tilfælde inden fællesmarkedet fremsætter sine tilbud.

Endelig vil jeg gerne give tilslutning til det, der er sagt om det nordiske samarbejde. Det er rigt og foregår på en lang række områder. Vi har i dag jo allerede fået oplysning om et par af de områder, man arbejder med. Jeg vil gerne sige, at for mit vedkommende ser jeg sådan på det, at der også på det økonomiske område må være mulighed for at virkeliggøre et intimere nordisk samarbejde end det samarbejde, vi er i stand til at nå frem til i EFTA, eller måske skal man hellere udtrykke det på den måde, at vi hurtigere vil kunne skabe et nordisk samarbejde på visse områder og derved befordre en videre udbygning af EFTA. Men det er givet, at vi i valget af disse samarbejdsområder imellem de nordiske lande skal være klar over, at i samme udstrækning dette samarbejde får en klar og tydelig diskriminerende karakter imod de øvrige EFTALande, så vil det ikke fremme EFTA-samarbejdet, så vil det hæmme EFTA-samarbejdet, og derfor skal vi være meget påpasselige i udformningen af et videregående nordisk økonomisk samarbejde.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Ja, jeg har ikke tænkt mig at tage hele den finansielle og økonomiske debat op nu, men der har under debatten været rejst et par spørgsmål, som har været rettet direkte til mig, og som jeg derfor gerne vil svare på.

Der er først spørgsmålet om optagelse af udenlandske lån til kommunerne. Dette spørgsmål har været berørt af flere medlemmer, og den opfattelse har været gjort gældende, at der ved optagelse af disse lån ville blive lempet på kreditstramningen. Det ærede medlem hr. Poul Hartling sagde, at det ikke var videre konsekvent at gennemføre en kreditstramning og så samtidig